

[Svend Nielsen.]

4. Maj 1946 beløber sig til 2 Mill. Kr., Spiritusafgiftens Nedsættelse til Satserne ligeledes for Maj 1946 til 50 Mill. Kr., Virkningen heraf paa Omsætningsafgiften af stærke Drikke vil blive ca. 23 Mill. Kr., og endelig andrager Nedsættelse af Tobaksafgifterne 50 Mill. Kr. Alt i alt et samlet Beløb af 170 Mill. Kr.

Vi har foreslaaet denne Nedsættelse med den Motivering, som jeg har givet i det foregaaende. Ud fra de Synspunkter, jeg har gjort gældende, anbefaler jeg at stemme imod Lovforslaget om Forlængelse af Gyligheden af Lov Nr. 462 af 20. November 1942 om midlertidige Toldafgifter, naar dette Lovforslag samlet kommer til tredie Behandling.

Med Hensyn til Ændringsforslagene til Lovforslaget om midlertidige Forbrugsafgifter m. m. vil jeg anbefale at stemme for samtlige Ændringsforslag med Undtagelse af Ændringsforslag Nr. 15, som jeg foreslaar, at man stemmer imod. Jeg kan ligeledes anbefale, at man stemmer for Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 4 og 5 til Forslag til Lov om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke, men maa anbefale at stemme imod Ændringsforslag Nr. 6 til denne Lov.

Hauch: Da mit Partis ærede Ordfører som tidligere nævnt under denne Forhandling er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne fremsætte nogle Bemærkninger om de foreliggende Lovforslag.

I det store og hele kan jeg henholde mig til de Udtalelser, der blev fremsat af den stedfortrædende Ordfører for Udvalget, men vil derudover gerne fremhæve, at det altid har været mit Partis Ønske at kunne tilrettelægge Forholdene paa en saadan Maade, at Detailhandelen i mindst muligt Omfang skulde fungere som Skatteopkræver, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne takke den højtærede Finansminister, fordi han i Lovforslaget om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke har fulgt dette Ønske. Vi beklager, at det af tekniske Grunde ikke har været muligt at gennemføre det samme med Hensyn til Afgiften paa Guld- og Sølvvarer, men anerkender, at den højtærede Finansminister har imødekommet os delvis derved, at han har simplificeret Opkrævningsreglerne og dermed det Arbejde, der paahviler disse handlende. I det hele taget bærer Lovforslaget og Udvalgsbehandlingen Præg af, at den højtærede Finansminister har anstrengt sig for at gøre hele denne Lovgivning lettere for Erhvervslivet at arbejde under, og det vil jeg paa mit

Partis Vegne herved gerne takke den højtærede Finansminister for.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for de af Finansministeren med Tilslutning af et skiftende Flertal inden for Udvalget stillede Ændringsforslag og at stemme imod de af Mindretallene stillede Ændringsforslag.

Aksel Møller: Jeg er for saa vidt ked af, at det ærede Medlem Hr. Hauch har bragt Finansministeren den Tak, som jeg synes, det vilde have været meget morsommere for Finansministeren at modtage fra mig ved denne Lejlighed. Jeg kunde daarligh gøre det, da jeg for som Udvalgets stedfortrædende Ordfører skulde tale om det, hvorom alle var enige, men vil gøre det nu. Jeg vil takke for den Imødekommenhed, der er vist med Hensyn til de to for os væsentlige Ønsker, som vi rejste ved første Behandling, nemlig Baandlæggelsen af en Del af disse Loves Provenu for Finansaaret 1947—48 og Gennemførelsen af den mere praktiske, ensartede Afgift for Fremstillingsvirksomheder og Engrosvirksomheder.

Der har jo nu af foregaaende Ordførere været opstillet mange Spekulationer over de Motiver, som kunde eksistere for mit Parti og mig til at ønske, at de ca. 100 Mill. Kr. blev bragt i Sikkerhed. Jeg skal stadig væk lade det staa aabent for enhver, der har Lyst til det, at gætte paa disse Motiver, og blot nævne et, der efter min Opfattelse maa samle alle Anskuelser i dette høje Ting. Det kan ikke være rigtigt af noget Parti i Rigsdagen, af noget Medlem af Rigsdagen paa Forhaand at afgive til fri Raadighed for Finansministeren Merindtægter af saa betydeligt et Beløb ud over Udgifterne. Det er en til Folkestyret knyttet, afgørende Grundbetragtning, at det er Folkerepræsentationen, som det paahviler saavel at bevilge Udgifter som at paalægge Skatter, og derfor kan Folkerepræsentationen ikke give Afkald paa denne Ret, saaledes som det faktisk vilde ske, i det Øjeblik man gik til at følge de Synspunkter, som mine strenge Kritikere har anlagt ved denne Lejlighed.

Dernæst vilde jeg gerne sige nogle Ord om det, som ikke blev opnaaet, og som derfor ud fra mit Partis Synspunkt i alt Fald maa sættes paa Dagsordenen, naar vi næste Gang med den højtærede Finansminister faar en Lejlighed til, forhaabentlig i en gunstigere Situation, at drøfte disse Skatte- love. For det første maa jeg sige, at vi ved første Behandling fremførte en Del Argumenter for, at Omsætningsafgifterne, de sidste Rester af Loven om „den lede Skat“,